

dre børn, hvor langt er vi så nået? Jeg siger det ikke, fordi jeg har svaret, for man kan nok høre, at det har jeg ikke, men jeg kan erkende problemet.

Så har jeg ca. 3 minutter til de resterende problemer, kan jeg se.

Ministeren sagde et par gange i sit indlæg, og det var jeg meget glad for, at ministeren nøje ville følge udviklingen på forskellige områder og ville overveje, om der er behov for ændringer, også afhængigt af undersøgelserne osv. Det synes jeg er godt, for som jeg startede med at sige, tror jeg og den konservative folketingsgruppe ikke, at vi har nået det bedst mulige resultat, selv om vi gjorde os store anstrengelser for 7 år siden. Den ideelle løsning får vi aldrig, for jeg er enig med fru Inge Dahl-Sørensen i, at menneskelig tåbelighed eller indimellem menneskelig ondskab er det svært at lovgive imod, og der er faktisk desværre enkelte forældre, selv om det er et klart mindretal, der misbruger deres egne børn i kampen mod hinanden.

Ministeren omtalte de to store undersøgelser fra Socialforskningsinstituttet, og når resultatet af dem kommer, er vi helt åbne og fordomsfri. Jeg indrømmer blankt, at jeg ikke er lige så sikker som SF og Kristeligt Folkeparti på, at de midler, de har foreslået, virker. Men ender det med, at de får ret, også på nogle områder, jeg i dag er tvivlende over for, kommer der ikke nogen surhed fra min side, for vi er jo alle sammen enige om målet: kan vi gøre det endnu bedre for de ulykkelige børn, der indimellem kommer i klemme mellem forældrene og systemet?

SF siger et sted i sit forslag, at et barn selv skal kunne anmode statsamtet om at træffe en afgørelse om ændring af en samværsordning. Vi har været inde på det et par gange, fru Anne Bastrup har været heroppe og kommentere det, og her må jeg sige, at det tror jeg ikke duer. Ministeren var også inde på, at så kan barnet altså modsætte sig det, som begge forældrene er enige om.

Hvis vi siger, at det må et skilsmissebarn godt, må det jo være naturligt at sige, at det må alle børn, der lever i et mere normalt familieforhold – der er trods alt lidt flere, der ikke er skilt, end der er skilt – også godt. Nu er der så en 7-8-årig knægt, der siger: Jamen jeg gider ikke besøge bedstefar og bedstemor ovre i Holstebro, jeg vil hellere ud og spille fodbold med knægtene her i weekenden. Hvis far og mor fastholder, at han skal med, skulle han så have lov til at ringe eller skrive eller gå hen på statsamtet og sige, at det må de altså lige kigge lidt på? Trods alt har

både far og mor forældremyndigheden, så det ville jeg synes var utrolig betænkeligt og i modstrid med intentionerne, så selv om det måske lyder meget godt, synes jeg, der er flere ulemper end fordele ved det.

SF foreslår også et sted, at i forældremyndigheds- og samværsager skal der kunne udpeges en uvildig person, der kan udtale sig på barnets vegne; men den hjemmel findes jo allerede, sådan som jeg kan læse loven. Så siger man, og det siger Kristeligt Folkeparti også, at denne person, der eventuelt skal kunne udtale sig på barnets vegne, skal være en person, der må antages at have barnets tillid. Jeg tror faktisk ikke, man kan udpege en sådan person, for hvem har barnets tillid? Jeg taler lidt af egen erfaring, jeg har også selv små børn. Hvis det er børn mellem 2 og 8 år, har faderen typisk børnenes tillid, moderen har børnenes tillid, bedstefar og bedstemor har den osv. Men selv om de alle sammen har barnets tillid, kan de godt komme med vidt forskellige indstillinger om, hvad de tror er bedst for barnet, og det er faktisk ikke barnets tarv, det er deres egen, de taler ud fra. Derfor tror jeg ikke, det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Også tak til hr. Helge Adam Møller for nogle ganske fine overvejelser. Jeg synes, det var nogle relevante problematiseringer af, hvor svært det kan være.

En ting, som er helt grundlæggende, og som jeg fornemmer at flere ordførere uanset partifarve har været inde på i dag, er, at man sådan set gerne ser, at barnets mulighed for at udtale sig kommer klarere til udtryk i praksis og måske også i lovgivningen, når det kommer dertil. Så vidt jeg hørte hr. Helge Adam Møllers tale, kom den omkring en hel del ting, selv om tiden var knap, men netop det spørgsmål blev ikke lige helt præcist kommenteret.

Hvordan ser Det Konservative Folkeparti på spørgsmålet, om børn som udgangspunkt i højere grad skal have ret til at udtale sig, altså i overensstemmelse med børnekonventionens bestemmelser? Jeg synes, det kunne være rart at høre hr. Helge Adam Møllers syn på den sag.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg tror, at vi som led i behandlingen af de her forslag skal afspille Børnerådets nye film om